

Bảy ngày thai giáo

**KỂ CHUYỆN NHÂN QUẢ
CHO EM BÉ TRONG BỤNG**

A Di Đà Phật! Xin chào mọi người!

Thông qua học tập mọi người đã biết rằng, trong thai kì phải kể chuyện nhân quả cho em bé, trong thời kì mang thai đã trông xuống cho em bé hạt giống nhân quả, đây là thai giáo đặc biệt quan trọng! Bây giờ đã đến thời gian kể cho em bé của chúng ta nghe câu chuyện nhân quả rồi, để chúng ta và em bé cùng nhau học tập, cùng nhau tiến bộ!

Vậy thì trong thai kì chúng ta nên kể chuyện cho em bé như thế nào? Làm sao em bé mới thích nghe? Làm sao mới có thể càng được thọ ích? Việc này là phải có học vấn, chứ không phải chỉ đơn thuần đọc ra là được đâu.

Trước hết, chúng ta phải có mong muốn biểu đạt, phải có mong muốn được kể chuyện cho em bé nghe. Nếu như bản thân chúng ta cũng không thích kể thì làm sao có thể kể tốt được, em bé cũng làm sao thích nghe được chứ?

Tiếp theo, chúng ta phải có niềm tin, nhất định phải tin rằng câu chuyện là có thật, phải tin tưởng chính mình chỉ cần dùng tình thương thì nhất định có thể kể tốt câu chuyện, em bé nhất định sẽ được thọ ích.

BẢY NGÀY THAI GIÁO
KỂ CHUYỆN NHÂN QUẢ CHO EM BÉ TRONG BỤNG

Chúng tôi kiến nghị trước khi kể chuyện, nhất định phải để tâm trạng bình tĩnh, còn phải hoàn toàn nắm rõ nội dung của câu chuyện, sau khi lý giải rồi mới kể cho em bé nghe.

Khi kể chuyện, chúng ta phải nên đọc ra một cách tràn đầy tình cảm, câu chữ phải rõ ràng, âm thanh phải chậm rãi êm dịu, nên dùng sự diễn cảm hứng thú sống động nhất để kể lại nội dung câu chuyện. Phải đem tình cảm dồn hết vào trong tình tiết câu chuyện, bất luận đang kể về điều gì, đều phải coi chính mình như nhân vật trong câu chuyện mà kể lại, giống như mình đang trong tình cảnh đó vậy. Nên phát huy trọn vẹn trí tưởng tượng, biến nội dung câu chuyện thành một hình tượng cụ thể trong đầu mình, để truyền đạt cho thai nhi một cách càng cụ thể hơn.

Khi kể chuyện phải đặc biệt chú ý đến giọng nói của chúng ta, đột nhiên cất lên tiếng nói rất lớn là không được, như vậy sẽ khiến thai nhi giật mình. Cho nên phải dùng một ngữ điệu bình tĩnh, thân thiết, nhu hòa để bắt đầu, tùy theo sự triển khai của nội dung đối thoại mà dần dần nâng cao, cố gắng khiến thai nhi sản sinh một cảm giác an toàn và tin tưởng đối với giọng nói này. Còn phải chú ý điều chỉnh ngữ âm thanh điệu một cách thích hợp. Mỗi lần kể đến những tình cảnh hoan vui thì hứng chí khích động, dùng giọng nói hân hoan vui vẻ; kể đến những tình cảnh bi thương thì dùng giọng trầm thấp. Như vậy có thể khiến thai nhi lý giải càng tốt câu chuyện đang triển khai như thế nào. Bởi vì giọng nói đơn điệu và không có sức sống sẽ không thể nào khơi dậy cảm thọ của thai

BẢY NGÀY THAI GIÁO
KỂ CHUYỆN NHÂN QUẢ CHO EM BÉ TRONG BỤNG

nhì. Cho nên người bố người mẹ phải dùng tình thương để kể chuyện cho em bé của mình.

Trong khi kể chuyện, chúng ta không cần đem sự chú ý tập trung vào kĩ xảo diễn đọc, điều quan trọng là phải giữ gìn tâm thái bình tĩnh, tràn đầy yêu thương, đừng có sự tồn tại của “cái tôi”, phải khiến ánh sáng của Phật Bồ tát soi chiếu vào nội tâm của chúng ta. Trong tình hình như vậy, ngôn ngữ của chúng ta sẽ không hay không biết mà được điều chỉnh đến một trạng thái hoàn mỹ nhất, sẽ tuôn tràn ra một cách tự nhiên từ trong nội tâm của chúng ta.

Mỗi ngày chúng ta phải có thời gian cố định để kể chuyện cho em bé trong bụng nghe. Thông thường buổi sáng thức dậy, hoặc ngủ trưa thức dậy và buổi tối trước khi đi ngủ đều được, thời gian ngắn dài cũng phải tương đối không thay đổi, như vậy có thể khiến thai nhi có một cảm giác an toàn và ấm áp. Hơn nữa, chúng tôi kiến nghị cố gắng trong một thời gian phải nên kể đi kể lại một câu chuyện cho thai nhi nghe. Như vậy sẽ khiến hệ thống thần kinh của thai nhi trở nên càng nhạy cảm đối với ngôn ngữ, cũng có thể gia tăng sự lý giải và cảm ngộ của thai nhi đối với câu chuyện.

Chúng ta đã có rất nhiều ông bố bà mẹ bắt đầu kể chuyện nhân quả cho em bé nghe rồi. Sau đây cùng nhau nghe những cảm nhận của họ khi kể chuyện nhân quả cho em bé nhé!

Chia sẻ của bạn Hưởng Liên - Thượng Hải

BẢY NGÀY THAI GIÁO
KỂ CHUYỆN NHÂN QUẢ CHO EM BÉ TRONG BỤNG

Nói đến Bảy ngày thai giáo, có một khâu không thể không nhắc đến, đó chính là kể chuyện nhân quả cho em bé. Ngày đầu tiên, sau khi nhận được Câu chuyện nhân quả, bởi vì đã rất nhiều năm nay không kể chuyện rồi, mình và những người khác đều chỉ miễn cưỡng đọc được mấy lần, vừa không có hứng thú cũng chẳng có nhiệt tình. Ngày thứ hai, trước khi kể chuyện, người dẫn chương trình đã phát cho mỗi người một em bé búp bê, bọn mình đã ôm em bé búp bê này mà kể chuyện, lúc đó cảm giác giống như đang ôm một em bé vậy, câu chuyện của ngày hôm đó kể tự nhiên, sống động hơn so với ngày đầu. Ngày thứ ba, lúc kể chuyện rõ ràng đã cảm nhận được một tình cảm hoan hỉ và các thành viên trong bảy ngày đó đã truyền đạt, nối tiếp cho nhau. Bản thân mình khi kể lần thứ hai thì đã hoàn toàn không cần nhìn sách, những hình ảnh trong câu chuyện giống như một bộ phim cứ lần lượt hiện lên trong đầu mình, chính mình như đang ở trong tình cảnh đó. Bắt đầu ngày thứ tư, đổi qua một câu chuyện khác khá là dài. Ngày thứ năm, đối với câu chuyện khá là dài này mọi người không những đã kể càng tự nhiên trôi chảy, đồng thời tình cảm cũng càng nhiệt tình và tràn đầy hơn, điều khiến bọn mình hoan hỉ là, những tình cảnh, hình tượng, tình cảm của nhân vật trong câu chuyện, khi kể chuyện người mẹ đã cảm nhận một cách vi tế, đều sẽ truyền đạt cho em bé một cách không thiếu sót. Cho dù em bé của mình còn chưa được 3 tháng, nhưng người làm mẹ như mình đã cảm nhận được một cách rõ ràng, sự nghiêm túc của bé khi nghe câu chuyện, sự tin tưởng

BẢY NGÀY THAI GIÁO
KỂ CHUYỆN NHÂN QUẢ CHO EM BÉ TRONG BỤNG

của bé đối với mẹ.

Trong kì này cũng có một người mẹ mang thai hơn 6 tháng, bạn ấy nói với chúng tôi: Mỗi lần kể chuyện, em bé đều sẽ động đậy một cách có quy luật ở trong bụng, không biết là đang đá chân hay đang làm những vận động khác, những động tác này của em bé khiến bạn ấy vô cùng cảm động, có một tình cảm rất ấm áp ở trong đó. Người mẹ này càng được khích lệ, cho nên, lúc đó bạn ấy đã phát nguyện, sau này, bất luận như thế nào cũng phải kiên trì mỗi ngày kể chuyện nhân quả cho em bé nghe.

Còn có một bí mật muốn chia sẻ với mọi người, đó là: Có một cặp vợ chồng cùng đến tham gia khóa 7 ngày này, khi người chồng kể chuyện nhân quả cho em bé, thì người vợ nhìn có vẻ vô cùng hạnh phúc, vô cùng ấm áp, vô cùng hoan hỉ. Thì ra, khi bố kể chuyện cho em bé, không những sẽ gia tăng tình cảm giữa bố và em bé, còn có thể gia tăng sự giao lưu tình cảm giữa bố và mẹ nữa đây!

Ngoài ra còn có một phát hiện trọng đại chính là, khâu kể chuyện này còn có thể rèn luyện khả năng diễn đạt và khả năng câu thông với thế giới bên ngoài của một người.

Các bạn thân mến, hãy để chúng ta dụng tâm mà kể chuyện nhân quả cho em bé nhé!

Chia sẻ của bố Pháp Minh - Bắc Kinh

Vợ tôi đã mang thai hơn 8 tháng rồi, mỗi ngày đều mang cái bụng to tướng mà tinh thần bái sám tụng kinh, rất vất vả. So với cô ấy, về mặt công

BẢY NGÀY THAI GIÁO
KỂ CHUYỆN NHÂN QUẢ CHO EM BÉ TRONG BỤNG

khóa, tôi làm thật là quá ít. Tôi hôm trước, sau khi tụng kinh xong, vợ tôi bảo tôi kể một câu chuyện nhân quả cho em bé trong bụng. Mặc dù tôi đã đi học khóa thai giáo do bệnh viện tổ chức, biết rằng em bé đối với giọng nói của bố sẽ càng nhạy cảm hơn, nhưng chưa thực tiễn qua nên tôi cũng không chắc chắn. Chúng tôi bắt đầu đọc câu chuyện nhân quả Phật giáo “Không sát sanh”, mỗi người đọc một đoạn, vừa đọc được 2 đoạn, em bé đã ở trong bụng mẹ động đập rất lợi hại. Đọc đến đoạn Độc long đem da thịt của mình bố thí cho chúng sanh, tôi rất cảm động, em bé ở trong bụng cũng động đập càng mãnh liệt. Từ bên phải động đến bên trái, rất thú vị! Khi đọc đến đoạn “Nó dùng tâm chí thành nhất, phát nguyện rằng: “Nguyện dùng hết đời này bố thí cho tất cả chúng sanh, hộ trì giới bảo vô thượng. Tương lai có một ngày có thể thành Phật, tôi nguyện dùng Phật pháp bố thí chúng sanh, khiến họ được chứng chánh giác vô thượng”. Em bé ở trong bụng liền động đập mãnh liệt mấy cái, cứ như đang đáp trả lại sự phát tâm vô thượng của Độc long”. Em bé mặc dù vẫn chưa ra đời, nhưng bé cũng như người lớn vậy, cũng có sức phán đoán, cũng có đủ tất cả năng lực, chỉ là thân thể của bé còn nhỏ mà thôi. Chúng tôi đọc chuyện nhân quả cho bé nghe, bé cũng biết phản ứng, cũng muốn biểu đạt cảm thọ của mình. Trước đây có nghe qua việc học tập “Câu chuyện nhân quả Phật giáo” trên website của Thất Địa Tạng, nhưng 2 năm sau đó, nhận ra sự nhận thức thiện cận đối với nội dung này đã hoàn toàn tan biến. Lần này đọc lại “Câu chuyện nhân quả Phật giáo”, càng nhận thấy sự khiếm

BẢY NGÀY THAI GIÁO
KỂ CHUYỆN NHÂN QUẢ CHO EM BÉ TRONG BỤNG

khuyết trong việc học tập của bản thân. Sau này nhất định phải quân bình việc học, công khóa và thực tiễn. Nội dung học tập là ngọn đèn sáng giúp chúng ta tiến lên, bất luận thế nào cũng phải dành thời gian để nghe. Kể chuyện cho em bé, không những em bé được thọ ích, cũng là cơ hội tốt để bản thân chúng ta học tập. Trong lúc này, chúng ta và em bé cùng nhau tắm gội trong Phật quang, lắng nghe giáo huấn của Đức Phật, hưởng thụ sự tươi tắn của Phật pháp. Đây là thời khắc vô cùng hạnh phúc!

Các bạn, bây giờ chúng ta hãy dùng tâm, dùng tình thương để kể chuyện nhân quả cho em bé nhé! Em bé chắc chắn đang mong chờ một cách hoan hỉ đó!

A Di Đà Phật!